

THILLO, Renaat van (Wuustwezel 18 januari 1901 – onbekend). Broer van **Edmond van Thillo**.

Was in 1923-1924 lid van het hoofdbestuur van het **Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond** te Leuven (als afgevaardigde van de Antwerpse Gilde) en hetzelfde jaar was hij binnen het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond** ondervoorzitter van de gouw Antwerpen. In 1925 stichtte Van Thillo mee de **Katholieke Christelijke Volkspartij voor Vlaanderen**. Als gediplomeerd mijnningénieur werkte hij samen met **Tony Herbert** en **Arthur Mulier** bij de oprichting van de Kortrijkse Katoenspinnerij, waarna hij bij Gevaert hoofd van de radiografische platenontwikkeling werd. In 1930 was hij de stuwende kracht bij de oprichting van de **Vlaamsche Voetbalbond**. Eind 1940 werd met de goedkeuring van de secretarissen-generaal de **Vrijwillige Arbeidsdienst voor Vlaanderen** (VAVV) opgericht, met als doel jongeren werken van openbaar nut te laten uitvoeren. Van Thillo, die sterke **Verdinaso**-sympathieën had, werd aangesteld tot arbeidsdienstleider. Hij voer met de steun van de bezetter een eigen koers los van de secretarissen-generaal en rekruteerde zijn kader bij oud-dinaso's en leden van de **Luitenant De Winde-kring**. Van Thillo wilde de jongeren een nationaal-socialistische opvoeding meegeven. Eind 1941 werd de VAVV overgeheveld naar het ministerie van binnenlandse zaken. Zo kwam Van Thillo in een bittere strijd met zijn vroegere vriend **Gerard Romsée**, die meer invloed wou krijgen op de VAVV. Omdat Van Thillo naar mankracht zocht, kwam het in 1942 tot een akkoord: het VAVV-kader werd met leden van het **Vlaamsch Nationaal Verbond** (VNV) versterkt in ruil voor een wervingscam-

pagne. Van Thillo, gesteund door de Reichsarbeitsdienst, bleef zich onafhankelijk opstellen zodat Romsée in 1944 de VAVV ontbond. Meteen richtte Van Thillo de VAVV als vereniging zonder winst-oogmerk opnieuw op. Hij kreeg af te rekenen met dissidenten in eigen rangen, onder meer leden van Nederland Eén!. In augustus 1944 trok hij naar Duitsland en werd er arbeidsdienstleider in de Vlaamsche Landsleiding van Jef van de Wiele. Van Thillo vluchtte naar Argentinië en werd in 1947 bij verstek ter dood veroordeeld.

LITERATUUR: G. de Smet, *De Vrijwillige Arbeidsdienst voor Vlaanderen 1940-1944*, KUL, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1982; – B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994.

ILLUSTRATIE(S), zie: Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond Leuven.

BERNARD VAN CAUSENBROECK